Та де вона? Невже її й не мати?
А вітер знов неначе повійнув —
"Гей-гей, воли, не гайтеся орати!"
Далекий згук за вітром долинув.

Це там орач оре велику ниву
Серед твердих незайманих степів
І заклика на працю нелініву —
Я в тих словах одмову зрозумів.

Так, се вона, відмова на питання!
Зникають геть зневіра та вагання,
Що душу всю вже змучили украй.

Одмова тут — і проста й зрозуміла:
Працюй, борись, аж поки буде сила,
І всіх людей до праці закликай!

1888